

מ"ת 56257/03/18 - מדינת ישראל נגד מוחמד עוודאלה, אחמד ג'וליס, מחפוד' (חאפז) דרבאס

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט משה בר-עם

מ"ת 56257-03-18 ישראל נ' עוודאלה ואח'

המבקשת:

מדינת ישראל
על ידי ב"כ עו"ד שמואל ברזילי
מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

נגד

המשיבים:

1. מוחמד עוודאלה
על ידי ב"כ עו"ד סאלח מוחסן
2. אחמד ג'וליס
על ידי ב"כ עו"ד חאג' מופיד
3. מחפוד' (חאפז) דרבאס
על ידי ב"כ עו"ד מוחמד ענאבוסי

החלטה

בעניין המשיב 3

מונחת לפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב 3 (להלן - המשיב) עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו.

כנגד המשיבים הוגש כתב-אישום המייחס להם עבירות של סחר בנשק. על-פי הנטען, הפעילה המבקשת "סוכן" מטעם משטרת ישראל. בין הסוכן למשיבים 1-2 ישנה היכרות בת מספר שנים על רקע עבודתם באולם הפביליון בשכונת תלפיות בירושלים, לצד קרובי משפחתו של הסוכן. נוכח שיחות שקיים בעבר הסוכן עם המשיב 1 ידע כי יש לו גישה לכלי נשק. המשיב קרוב משפחתו של המשיב 1. במסגרת קשר שהתקיים בין הסוכן למשיבים בוצעו עסקאות נשק עם הסוכן ועל-פיהם סיפקו, תיווכו ומכרו המשיבים לסוכן כלי נשק, אביזרי תחמושת לנשק והכל - בתמורה כספית. בעניינו של המשיב מיוחסת לו עסקה אחת ובנוסף קשירת קשר לעסקה נוספת בנשק.

כנטען בכתב-האישום (אישום 2), משיב 1 פנה למשיב וביקש כי ישיג עבורו רוס"ר M16 (להלן - הנשק) עליו שוחחו השניים בעבר, זאת בעקבות פנייה של הסוכן אשר התעניין ברכישת כלי נשק. השניים שוחחו על המחיר המוצע בסך של כ- 45,000 ₪. לאחר שהסוכן הסכים למחיר המוצע, אסף הסוכן את המשיב 1 ונסע עמו לעיסאווייה, שם אמור היה לקבל את הנשק. במהלך הדרך שוחחו המשיב 1 והמשיב בקשר לנשק. כאשר הגיעו המשיב 1 והסוכן לעיסאווייה, ירד המשיב 1 מהרכב, והסוכן המתין לקבלת הנשק. המשיב 1 פנה למשיב, נטל ממנו את הנשק יחד עם מחסנית וקופסא של 25 כדורי תחמושת תואמים ומסר את הנשק לסוכן. בנסיבות אלה, יוחס למשיב (ולמשיב 1) סחר בנשק, עבירה לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין. באישום נוסף (7), נטען כי המשיב 1 התקשר למשיב והציע לו לרכוש נשק על-מנת לסחור בו. המשיב 1 מסר למשיב כי מדובר בנשק חדש וכי מחירו עומד על כ- 70,000 ₪. לבסוף סיכמו השניים כי המשיב 1 ישלח למשיב תמונה של הנשק ואם זה יהיה מעוניין בעסקה ישלם כל אחד מהם 35,000 ₪. העסקה הושלמה לאחר שהנשק נמסר על-ידי המשיבים לסוכן. בנסיבות אלה, יוחס למשיב קשירת קשר לפשע של סחר בנשק,

עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.

לצד הגשת כתב-האישום הוגשה הבקשה להורות על מעצרו של המשיבים עד לתום ההליכים בעניינם. בעניינו של המשיב נטען כי קיימות הרשעות קודמות בעבירות הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, הסעת שוהים בלתי חוקיים וסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה.

בדיון מיום 1.4.2018 (כב' השופט כרמל) הסכימו המשיבים 1 ו-2 בדבר קיומן של ראיות לכאורה. משכך ועל-מנת שתהיה לפני בית-המשפט התמונה המלאה בעניינם, הורה בית-המשפט על הגשת תסקיר בעניינם. משהמשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה נקבע הדיון בעניינו במועד אחר.

בדיון מיום 3.4.2018 הסכים המשיב לקיומן של ראיות לכאורה להארכת מעצר עד קבלת תסקיר ואולם, שמר על טענותיו לעניין הראיות לאחר קבלתו. בנסיבות אלה וחרף התנגדות המבקשת, הורה בית-המשפט על הגשת תסקיר בעניינו וקבע את המשך הדיון למועד אחר.

בדיון מיום 24.4.2018 (כב' השופט וינוגרד) הורה בית-המשפט על מעצרו של המשיבים 1-2 עד לתום ההליכים בעניינם, זאת לאחר שמשיב 1 הסכים, נוכח המלצתו השלילית של שירות המבחן, למעצרו כאמור, ובעניינו של משיב 2, לאחר שדחה את המלצת שירות המבחן חרף רמת סיכון נמוכה בעניינו וסברתו כי ניתן להסתפק בחלופת מעצר הדוקה. בית-המשפט קבע כי למשיב 2 מעורבות בשלושה מתוך שבעת האישומים המפורטים בכתב-האישום ומעורבותו בשתי עסקאות סחר בנשק ולנוכח ההלכה הנוהגת בעניינן של עבירות נשק ועמדתו העקבית והברורה של פסיקת בית-המשפט העליון לפיה לא ניתן יהיה בדרך כלל לאיין את המסוכנות הנובעת מעבירות נשק אלא במקרים חריגים, הורה על מעצרו עד לתום ההליכים בעניינו. בעניין המשיב שלפנינו דחה בית-המשפט את המשך הדיון, זאת משטרם הוגש תסקיר בעניינו.

עובר לדיון שלפניי, התקבל תסקיר שירות המבחן אשר העריך מסוכנות נמוכה להישנות מעורבות המשיב בעבירות אלימות, משלא עלתה אינדיקציה להתנהלות אלימה ישירה מצדו. בהמשך, לאחר שבחן את המפקחים המוצעים, מצא כי אלו מבטאים הבנה באשר לנדרש מהם בתפקיד הפיקוח על המשיב, והתרשם באופן חיובי מהמפקחים אשר להערכתו יכולים לבסס פיקוח מפחית סיכון. משמצא כי המשיב יענה לגבולות שיוצבו לו על-ידי מפקחיו ועל-ידי בית-המשפט, המליץ שירות המבחן על שחרורו של המשיב למעצר בית מלא בבית הוריו, בפיקוחם ובפיקוח בני משפחתו וכן על העמדתו לפיקוח מעצר של שירות המבחן לתקופה של חצי שנה.

ביום 3.5.2018 התקיים דיון בראיות בעניינו של המשיב. ב"כ המבקשת הפנה לחומר החקירה בכללותו, וטען שבעיקרו מדובר בהפעלת סוכן רחבה אשר העלתה 26 עסקאות נשק. עוד הוסיף, כי למעשה ישנם שלושה מעגלים: הראשון, בעניינם של אלה שבאו במגע ישיר עם הסוכן, השני, בעניינם של אלה שהגיעו לסוכן באמצעות גורם אחר והשלישי, בעניינם של אלה שהיו בקשר עם מי שבאו במגע עם הסוכן. המשיב נמנה על המעגל השלישי. על-פי הנתען, העסקה בנשק המיוחסת למשיב נושא אישום 2 בוצעה לאחר שהמשיב 1 יצר את הקשר עם הסוכן ויחד עמו נסעו

לעיסאווייה. המשיב 1 ירד מהרכב וקיבל את הנשק מהמשיב. לביסוס המיוחס למשיב הפנתה המבקשת לתמלול שיחות מעמדת האזנה שהותקנה על מכשיר הטלפון הנייד של המשיב 1 ועל הודעת הסוכן מיום 3.12.2017 (להלן - ההודעה), על פיה ניתן לעמוד על מהלך רכישת הנשק. מתמלול השיחות שהתקבלו בעמדת ההאזנה עולה כי המשיב היה בקשר רציף והדוק עם המשיב 1 במהלך "חלון" הזמן בגדרו בוצעה עסקת הנשק. מנגד, טען המשיב כי לא ניתן לסמוך על זיהוי מהתמלילים וממילא, כל שעולה מהם הינו בקשר לרכישת רכב (מסוג טרנזיט) ולא עסקת נשק. בנסיבות אלה טען כי אין בעוצמת הראיות כדי להצדיק את מעצרו. אין ראיות של צילום עסקה, עדות סוכן הקושרת ישירות את המשיב לעסקה, תיעוד שיחות או תיעוד העסקה בדבר מעורבותו של המשיב. מדובר בראיות נסיבתיות שלא ניתן ללמוד מהן על מסקנה אחת ויחידה בדבר המיוחס למשיב. בהקשר זה טען כי מספר רב של גורמים שהיו "במעגל" המשיב שוחררו. על-יסוד כל האמור טען לכרסום בראיות באופן המצדיק שחרור לחלופה על-פי המלצת שירות המבחן.

הלכה פסוקה היא, כי בדיון בבקשה למעצרו של נאשם עד לתום ההליכים, אין בית-המשפט נדרש ל"כירורגיה עדינה" של חומר הראיות המצוי בתיק וכל שהוא צריך לבצע באותו שלב הוא "פרוגנזה ראשונית - לכאורית" של סיכויי ההרשעה בתיק בהתבסס על חומר הראיות הקיים (בש"פ 696/04 יוסף סביח נ' מדינת ישראל (11.02.2004)). אמת, מקום שבו קיימות בחומר הראיות פרכות מהותיות וגלויות לעין, או שמתברר כי הראיות אינן משתלבות, לכאורה, לכדי מארג שלם שיש בו כדי להציב תמונה מרשיעה, על בית-המשפט להסיק את המסקנות המתבקשות מכך. עם זאת, אין בית-המשפט נזקק באופן פרטני ומדוקדק למשקלן של הראיות ומהימנותן. לפיכך, די בקביעה, כי בחומר החקירה שבידי התביעה מצוי פוטנציאל ראייתי, אשר בסיום המשפט - לאחר עיבודן של הראיות, בחינתן בחקירות וקביעת אמינותן ומשקלן - יהיה בכוחו להוכיח את אשמת הנאשם כנדרש במשפט הפלילי (בש"פ 1526/05 (ארטיום אינטייב נ' מדינת ישראל (14.03.2005)).

לשון אחרת, על בית-המשפט לבחון קיומן של ראיות לכאורה להוכחת האשמה. לאמור: ראיות, אשר לגביהן קיים סיכוי סביר שעיוודן במהלך המשפט יבסס את אשמת הנאשם מעבר לכל ספק סביר. על כן, בשלב זה, אין בית-המשפט בוחן האם הראיות מוכיחות את אשמת הנאשם מעבר לכל ספק סביר, אלא רק את הכוח ההוכחתי הפוטנציאלי האצור בחומר החקירה (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133). לפיכך, בשלב זה של הדיון, אין צורך להראות כי הראיות הן בעלות עוצמה כזו, שיש בה כדי להביא מעבר לכל ספק סביר להרשעת הנאשם, שכן כל שנדרש בשלב זה הוא לעוצמת ראיות במידה מספקת המצדיקה את מעצרו עד לתום ההליכים (בש"פ 1572/05 זוארץ נ' מדינת ישראל (10.04.2005); בש"פ **4811/97** משה נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(3) 817).

לאחר שבחנתי את מכלול חומר החקירה, שוכנעתי כי יש בו די לבסס קיומן של ראיות לכאורה, בעוצמה הדרושה, לביצוע העבירות המיוחסות למשיב נושא האישומים השני והשביעי. ראשית, ראוי להקדים ולציין שאין בעצם העובדה כי המבקשת לא הציגה ראיה ישירה כלשהי הקושרת את המשיב לאישומים הרלוונטיים וכי התיק מורכב ממכלול של ראיות נסיבתיות כדי לשנות את אופן הדיון הרגיל במחלוקות מסוג זה. בפסיקתו של בית המשפט העליון נקבע לא אחת שניתן לעצור נאשם עד תום ההליכים, גם כאשר כל הראיות נגדו הן ראיות נסיבתיות, ובלבד שמדובר בראיות בעלות עוצמה על פניהן, שמשתלבות זו בזו ויוצרות על פני הדברים מסכת ראייתית רצופה של עובדות שיכולות לבסס הרשעה. לצד זה, נקבע כי בשים לב לכך שמדובר בראיות נסיבתיות לכאורה שטרם עברו ב"כור ההיתוך" של ההליך הפלילי העיקרי, הרי שיש לבחון האם הראיות הנסיבתיות לכאורה הינן בעלות עוצמה כזו המובילה למסקנה לכאורית ברורה בדבר סיכוי סביר להרשעה או שמא קיים הסבר חלופי הגיוני שעשוי להתקבל בסופו של ההליך הפלילי

(ראו למשל: בש"פ 8311/13 אברמוב נ' מדינת ישראל (19.12.2013) בפסקה 21; בש"פ 5588/12 ניאמצ'יק נ' מדינת ישראל (24.9.2012) בפסקה 7). מטבע הדברים עשוי בית המשפט להגיע לעיתים למסקנת ביניים, לפיה אמנם קיימות ראיות נסיבתיות בעלות משקל ראייתי נגד הנאשם אשר קושרות את הנאשם לאירוע נשוא כתב האישום ומצטברות לכאורה לכדי תמונה מרשיעה, אולם קיים סימן שאלה בדבר עוצמתן המצטברת של הראיות הנסיבתיות או קיימים בהן חוסר או חולשה ראייתיים אשר ראויים לבירור בהליך העיקרי. במקרים כאלו, על בית המשפט לשקול היטב האם יש הצדקה להורות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים או שניתן להסתפק בשחרורו לחלופת מעצר (בש"פ 3484/14 מדינת ישראל נ' אלון חיימוב (22.5.2014)).

בעניינו, שוכנעתי כי מכלול הראיות הנסיבתיות יוצרות מערכת שלמה של עובדות בעוצמה מספקת לביסוס הרשעת המשיב במיוחס לו. סבורני שניתן לקבוע כי בשלב זה קיימות מספר ראיות נסיבתיות בעלות עוצמה בלתי מבוטלת נגד המשיב הקושרות אותו למיוחס לו וכי התהיות וסימני השאלה שהעלה בדיון בנוגע לראיות הקיימות אינם מצטברים בשלב זה - בטרם עברו הראיות את "כור ההיתוך" של ההליך הפלילי - לכדי חולשה מובהקת של מכלול הראיות הנסיבתיות. בחינת תמלילי האזנות מעלה זיקה ברורה ומפורשת בין המשיב למשיב 1 בקשר לביצוע עסקת הנשק (אישום 2), נוכח הסמיכות בזמן ובמקום. כך עולה משיחה 36 בגדרה משוחחים על התמורה בעסקה וכך גם משיחה 167, כאשר השיחות נבחנות על רקע ההודעה וחלון הזמנים החופף. כך גם בשיחות 180 ו-184. בנוסף, כעולה מההודעה, בזמן נסיעת הסוכן והמשיב 1 לעיסאווייה שוחח המשיב 1 עם המשיב. לדברי הסוכן "...בדרך טייגר (המשיב 1-מ.ב) דיבר עם הבנאדם שלו שאני חושב שקוראים לו "חאפז" **כך רשום לו בטלפון**". בשיחה 196 השניים משוחחים בחלון הזמן הרלוונטי וכך גם עולה מהמסרונים שנלקחו מהטלפון הנייד של המשיב, אשר הודה בחקירתו כי מספר הטלפון ממנו בוצעו השיחות ונשלחו המסרונים, הוא שלו (הודעת המשיב מיום 13.3.18 - עמוד 2 שורה 19). על פי מחקרי תקשורת נערכו ביום העסקה -30.11.17 - 58 שיחות כולל מסרונים של המשיב עם המשיב 1. עיון בתמלילי השיחות מעלה מסקנה אחת ויחידה לעניין מיקום המשיב בזירה ועל חפיפה מוחלטת בזמנים המפורטים שם (בשיחות 196, 204, 206, 229, 234) אל מול ההודעה ומועדי שיגור הסוכן לאיסוף הנשק, ופרק הזמן שחלף עד לקבלת הנשק בפועל. בקשר לאישום הנוסף (7) הוגשה שיחה 1889 ממנה עולה כי המשיב היה מעורב בקשר להשגת הנשק כאשר ביקש לראות תמונה ושוחח בעניין התמורה המבוקשת. יוער כי מהשיחות עולה לכאורה שהמשיב והמשיב 1 משתמשים בשם קוד "טרנזיט" בשיחה 36 בשעה שמתכוונים לנשק, כעולה מהקשר הדברים, בין היתר נוכח התמורה הנזכרת בשיחות החופפת את התמורה בהודעה (47,000 ₪). כך גם בעניין אישום 7, שעל פי שיחה 1889 והגם שהמשיב משתמש במהלך השיחה עם המשיב 1 בשם קוד "תינוק", למעשה כוונת הדוברים לנשק בתמורה ל-70 אלף. כך למשל נשמע המשיב 1 בשיחה כמי שמתאר את הממכר "...יש לה עדשה של רוורס...עדשה...וידית למטה, משגעת". בהמשך מוסר המשיב למשיב 1 "...אם אתה רוצה שותף אני אמצא לך" ובהמשך אומר המשיב 1 "...אני אראה לך תמונה, אם ימצא חן בעיניך תגיד לי אוקי תן לי להכין 35" והמשיב עונה "...טוב אראה את התמונה, תשלח תמונה". מהאמור עולה לכאורה קשר משותף עם המשיב 1 לביצוע עסקת נשק, בשים לב לסוג הנשק כעולה מדוח מסכם של המז"פ ותמונות הנשק על פיו, זאת כמסקנה אחת ויחידה ודי בכך כדי לבסס בעוצמה מספקת את אשמתו הלכאורית של המשיב באישום זה.

אם כן, לאחר עיון בתמלילי השיחות, ההודעה, גרסת המשיב והודעות המשיבים, על רקע בחינה כוללת של חומר הראיות, הנני סבור כי בשלב זה של הדיון, ניתן לראות בראיות הנסיבתיות, בהעדר "כרסום" לכאורי, ממשי, במשקלן, העולה על-פני הדברים, כמבססות קיומן של ראיות לכאורה לאשמתו של המשיב בעבירת סחר בנשק (אישום 2) וקשירת

קשר לפשע של סחר נשק (אישום 7); ואף אם ישנה חולשה מסוימת בעוצמת הראיות, בשים לב ללשון המשתמעת מתמלילי השיחות (ראו והשוו: בש"פ 6030/07 מדינת ישראל נ' שלום אלמליח (10.7.2007)), דומה כי יש די בחומר החקירה כדי לבסס את ההצדקה למעצרו.

ודוקו, לא מצאתי כי ישנו כרסום של ממש בפוטנציאל הראייתי הגלום בחומר החקירה, בעניינו של המשיב. אכן, בשלב הלכאורי, אין די בטענה כללית על "עוצמה חלשה ביותר של הראיות", אלא יש להראות כי הכרסום הנטען גלוי על-פניו. ודוק, אין לבחון את הראיות באופן פרטני, אלא אם מדובר בפרכות מהותיות וגלויות לעין, שכן אחרת יתייתר קיומו של ההליך העיקרי (ראו: בש"פ 3562/11 איאד יתים נ' מדינת ישראל (19.05.2011)). לפיכך, בית-המשפט איננו נדרש בשלב מקדמי זה לעמוד על משקלן של ההודעות או לקבוע ממצאים בשאלת משקלן של הראיות הנסיבתיות, ודי כי שוכנע שישנו פוטנציאל ראייתי להרשעת הנאשם בתום ההליך המשפטי (בש"פ 2607/10 פיניאן נ' מדינת ישראל (18.04.2010)). כאמור, כעולה מחומר החקירה, שוכנעתי בדבר קיומן של ראיות לכאורה בעוצמה מספקת, כאשר על כל אלה יש להוסיף את התנהלותו של המשיב 1 בחקירתו מיום 19.3.18 מקום בו התבקש הסבר מצדו לשיחות אותן אישר בחקירה קודמת ובחר לשמור על זכות השתיקה או שהשיב "לא יודע" למספר רב של שאלות, נתון המהווה אף הוא ראיה נסיבתית המחזקת את עמדת המבקשת לצורך שלב המעצר (ראו והשוו: בש"פ 567/16 מאור ישראל מלול נ' מדינת ישראל (1.3.2016)).

כללו של דבר, בחינת מכלול הראיות בתיק, אכן מלמדת כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית בעוצמה מספקת, להוכחת העבירות המיוחסות למשיב ודי בכך, כדי לעמוד במבחן "ראיות לכאורה", הדרוש בעניינו.

למעלה מהצורך ואף אם נניח לטובת המשיב כי קיים כרסום מסוים בראיות, זאת נוכח קיומן של ראיות נסיבתיות בלבד לביסוס אשמתו ובעולה מטענותיו בדיון, אין בכך כדי לסייע. הלכה פסוקה היא כי קיימת מקבילית כוחות בין עוצמת הראיות לבין עוצמת עילת המעצר לנכונותו של בית-המשפט לשחרר נאשם לחלופת מעצר. ודוקו, "להבחנה בין עוצמת עילת המסוכנות לבין עוצמת הראיות יש נפקות לתוצאה הסופית. כך, יכול ובית המשפט יגיע למסקנה כי קיימת חולשה בעוצמת הראיות, אך למרות זאת יורה על מעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים, נוכח מידת מסוכנותו של העורר כפי שמשתקפת מהמעשה והעושה (השוו התוצאה אליה הגיע השופט א' שהם בבש"פ 5109/15 מיכאל ביטון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] בפס' 11 (30.7.2015), שם הורה על מעצרו עד לתום ההליכים של הנאשם תוך איזון "בין עוצמתן הלא-גבוהה של הראיות" מול מידת מסוכנותו של העורר). אמור מעתה כי על בית המשפט להתחשב ביחסי הכוחות במשולש שצלעותיו הם עוצמת עילת המעצר - עוצמת הראיות - טיבה של חלופת המעצר" (בש"פ 6772/15 תמירניג'ס' מדינת ישראל) (26.10.2015).

נדמה, כי אין חולק באשר לקיומה של עילת מעצר עוצמתית, נוכח טיבה של העבירה המיוחסת למשיב, שעניינה עבירה בנשק והמקימה עילת מעצר סטטוטורית (בש"פ 2602/10 האני כחלול נ' מדינת ישראל (14.4.2010)). אכן, עבירות בנשק, ובייחוד מי שעוסקים בסחר בנשק, מקימות עילות מעצר בשל מסוכנותן, אשר ברגיל מצדיקות מעצר עד תום ההליכים ורק במקרים חריגים ניתן להשיג את מטרת המעצר על דרך של חלופה (שם, פסקה 14; בש"פ 6305/11 מדינת ישראל נ' אל טיף איהאב (7.9.2011)). לשון אחרת, נקודת המוצא בעבירות נשק היא כי קיימת

מסוכנות אינהרנטית, אשר ניתן יהיה להפיגה באמצעות חלופת מעצר אך במקרים חריגים ובנסיבות יוצאות דופן (ראו: בש"פ 3265/16 בדיר נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (5.5.2016); בש"פ 8702/15 מדינת ישראל נ' אבו קטיש, פסקה 27 (24.12.2015); בש"פ 5518/13 עראר נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (12.8.2013)).

לפיכך, אף אם נניח לצורך הדיון חולשה מסוימת בראיות, לא יהיה בכך כדי לשנות מהמסקנה הסופית, לפיה אין בחולשה הנטענת כדי לבסס את נכונותו של בית-המשפט לשקול חלופת מעצר, שכן אין בחלופות המוצעות כדי להקהות את מסוכנותו של המשיב ואת החשש כי יגרע מביטחונו של הציבור אם ישוחרר לחלופה או למעצר באיזוק אלקטרוני (ראו והשוו: בש"פ 5399/16 מדינת ישראל נ' יותם ג'רבי (8/7/2016); בש"פ 10037/16 מדינת ישראל נ' חוסיין עבאס ואח' (23/12/2016)).

שירות המבחן המליץ על שחרור המשיב לחלופת מעצר בביתו. לעניין זה ידועה ההלכה לפיה תסקיר מעצר, למרות הערכת מקצועיותו הרבה, מהווה המלצה בלבד, ובית המשפט רשאי להפעיל שיקול דעתו בהתחשב בכלל האינטרסים העומדים לפניו (בש"פ 1765/16 פרקש נ' מדינת ישראל (17.3.2016); ע"פ 5626/14 לנקין נ' מדינת ישראל (2.8.2015); רע"פ 4144/15 אבו אלטיף נ' מדינת ישראל (16.6.2015); בש"פ 5309/05 צמח נ' מדינת ישראל (29.6.2005)). במקרה שלפנינו, מיוחסות למשיב מעורבות בשתי עסקאות סחר בנשק. כמו חברי (השופט וינוגרד) שדן בעניינו של המשיב 2, אינני סבור שעמדת שירות המבחן תואמת את ההלכה של בית המשפט העליון בדבר המסוכנות האינהרנטית בעבירות נשק, אשר ניתן להפיגה רק במקרים חריגים במיוחד ויוצאי דופן שעניינו אינו נמנה עליהם. לפיכך, אף אם נקבל את התרשמות שירות המבחן שהסיכון להישנות ביצוע עבירות אלימות על ידי המשיב נמוכה, אופן ביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, מלמד כי ניתן לבצע את עבירות הנשק גם במסגרת חלופה או איזוק אלקטרוני. אכן, אין לומר כי מעצר בפיקוח אלקטרוני חלף מעצר מאחורי סוג ובריה הוא בבחינת "נוסחת פלא" שיש בה כדי לאיין את מסוכנותו של המשיב ולמנוע באופן סביר את האפשרות לבצע עבירות נשק באמצעות קשר עם אחרים (בש"פ 8205/15 איאד אבו קישק נ' מדינת ישראל (14.12.2015)). בהקשר זה, יוער כי המפקחים הינם קרובי משפחה של המשיב ומידת התאמתם כאשר מדובר בעבירות נשק - מוקשית (ראו והשוו: בש"פ 454/18 שלום בותסאז נ' מדינת ישראל (28.1.2018)).

העבירות המיוחסות למשיב מעידות על מסוכנות במידה גבוהה - נוכח טיבן ונסיבות ביצוען. בנסיבות אלה, בשים לב לעברו הפלילי, והגם שאיננו ממין העניין, לא שוכנעתי כי לעת הזו ניתן להשיג את מטרת המעצר על דרך של חלופה ולמצער, על דרך של מעצר בפיקוח אלקטרוני.

סוף דבר, הנני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים בעניינו, כמבוקש.

ניתנה היום, כ"ה באייר תשע"ח, 10 במאי 2018, במעמד ב"כ המבקשת, המשיב 3 ובא כוחו ומתורגמן של בית המשפט לשפה הערבית.

משה בר-עם, שופט